

عنوان مقاله:

افزایش عمر پس از برداشت گل شاخه بریده آلسترومریا با استفاده از تیدپازورون و نفتالین استیک اسید

محل انتشار:

اولین همایش ملی الکترونیکی مباحث نوین در علوم باغبانی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

حمیده باقری - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد علوم باغبانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت و عضو باشگاه پژوهشگران جوان

داود هاشم آبادی - استادیار گروه باغبانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت

علی اسلامی - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم باغبانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت

خلاصه مقاله:

گل شاخه بریده آلسترومریا یکی از مهم ترین گل های جهان به شمار می رود و از مشکلات عمده آن حساسیت این گیاه به اتیلن می باشد که سبب زرد شدن برگ ها و ریزش گلبرگ ها می شود. جهت تاخیر در زردی برگ ها، کاربرد موادی که تخریب کلروفیل را به تعویق می اندازد و موجب افزایش ارزش اقتصادی این محصول می شود آزمایشی به صورت فاکتوریل بر پایه طرح کاملاً تصادفی به صورت تیمار مداوم با دو فاکتور تیدپازورون با غلظت های (0، 10، 20 و 50 میلی گرم در لیتر) و نفتالین استیک اسید با غلظت های (0، 10 و 20 میلی گرم در لیتر) در سه تکرار مورد آزمون قرار گرفت. نتایج نشان داد که بیشترین عمر گلجایی و کلروفیل کل مربوط به تیمار (20 میلی گرم در لیتر تیدپازورون به همراه نفتالین استیک اسید با غلظت 20 میلی گرم در لیتر) و کمترین کاهش وزن تر مربوط به تیمار (20 میلی گرم در لیتر تیدپازورون به همراه نفتالین استیک اسید با غلظت 20 میلی گرم در لیتر) و کمترین تولید اتیلن مربوط به تیمار توام نفتالین استیک اسید با غلظت 10 میلی گرم در لیتر به همراه تیدپازورون با غلظت صفر میلی گرم در لیتر می باشد.

کلمات کلیدی:

آلسترومریا، عمر گل جایی، کاهش وزن تر، کلروفیل کل، کاهش درجه بریکس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/294372>

